Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 27/04/2022 a les 14:30

Pentina't Lula s'imagina fent «Corredisses a la tele»

Estrenem en primícia el primer senzill del pròxim treball de la banda barcelonina, 'Què passaria si el seu marit s'afiliés cada dia a un nou partit?'

Pentina't Lula

Pentina't Lula es va presentar a l'edició del 2014 del Sona9. Amb l'experiència adquirida al concurs, la formació barcelonina va editar el 2017 un EP a mitges amb la formació pròpia de **Panotxa** i el 2018 va editar el seu primer treball en solitari, *Una gran reforma moral* (Repetidor, 2018). Ara, quatre anys després, la banda reapareix el 20 de maig amb l'EP *Què passaria si el seu marit s'afiliés cada dia a un nou partit?* (Repetidor, 2022). Abans, però, ens avancem i en desvelem en exclusiva el primer senzillç: "Corredisses a la tele". Parlem sobre aquesta cançó, i sobre el nou treball amb la cantant i teclista Anna Pantinat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=QEsk58ucBzk
A "Corredisses a la tele" parleu de l'embogiment de l'estrès mediàtic. La vau escriure pensant en algú o alguna situació en concret?
"Corredisses a la tele" està inspirada en un programa de televisió que feien quan érem petits que es deia *La bola de cristal*, amb Los Electroduendes i La Bruja Avería. A partir d'aquí, portem el món de l'estrès de la televisió cap a l'absurd i ataquem alguns rols de gènere de tota la vida.

I com vau fer i produir el videoclip?
El videoclip va ser absolutament autogestionat en tots els sentits. El vam pensar en el temps de confinament, quan tots ens posàvem vídeos de classes de zumba o d'abdominals per fer exercici. Llavors, se'ns va acudir fer alguna cosa relacionada, però amb un esperit punk i, amb unes

amigues, vam crear aquesta crear coreografia que imita una classe en què hi ha la professora al mig, una altra que ho fa superbé i una tercera que no se n'acaba de sortir del tot.

On ho vau gravar?
Ho vam gravar als exteriors de Puerto Hurraco, un conegut *after* de Barcelona en què hi ha un mural de Neus Català. Ens va agradar molt juxtaposar aquestes dues coses que no tenen res a veure. Després d'assajar-ho diversos cops, ho vam gravar i després ho vaig editar jo mateixa mantenint aquesta filosofia d'autoproducció que ens defineix.

Parlem del nou disc. Com ha estat el procés de producció?
El disc el teníem gravat des de fa tres anys. Però les dificultats a les fàbriques de vinils i la impossibilitat de fer concerts ha fet que s'hagi anat endarrerint.

Com us sentiu publicant noves cançons després de quatre anys?
Estem contentes. Són cançons que hem tocat molt en directe, des de fa molt temps. Quan componem les cançons, ens agrada provar-les en directe i després veure què funciona i què no. Això fa que quan decidim gravar-les per a un treball discogràfic, ja hàgim tocat aquella cançó moltes vegades.

I què ha canviat en el grup des que vau gravar l'EP fins ara?
Doncs hi ha hagut força canvis d'integrants. Tant la Lula (guitarrista) com en **Panotxa** (baixista) van gravar el disc, però ara, ella ja no hi és i ell ho ha hagut de deixar per problemes de salut. Per això, tenim una formació força renovada amb en Jaume Cladera (**Doble Pletina**) i en Carlos Serrano, que s'afegeixen a la meva germana Laia (bateria) i a mi.

Pentina't Lula Foto: Arxiu

Llavors és probable que les cançons tornin a agafar un nou aire de cara als directes, oi?

Doncs sí, ja que no anem amb baixista. En Jaume fa els baixos amb un sintetitzador i això farà que les cançons sonin diferents. Estem treballant com donar-li una nova volta als temes i que el directe no soni igual que en el disc.

Així, els sintetitzadors aniran a càrrec de Jaume Cladera?
Tot i que afegeix alguns efectes, jo continuo ocupant-me de bona part dels *sintes*. Jo no he canviat d'instrument sinó que el sintetitzador del Jaume és el substitut del baix elèctric.

Aquest disc ajunta dos grans elements: feminisme i sàtira política. Són els vostres grans pilars?
Sí, jo crec que són dos elements que ens defineixen molt, fins i tot, més que l'estil musical. Tot i que sortim de la manera més habitual de fer punk, ja que introduïm electrònica i sintetitzadors, creiem que el grup té una identitat molt clara ideològicament. Sorgeix d'una actitud molt feminista, però també ens agrada poder desmitificar segons què, fer autocrítica i no prendre'ns massa seriosament res. Tenim un missatge molt polític, que, de fet, és el que lliga totes les nostres cançons. Per això vam titular el disc *Què passaria si el seu marit s'afiliés cada dia a un nou partit?*.

La sàtira i l'humor absurd us ajuden a desemmascarar de forma més evident els problemes i injustícies que hi ha darrere del sistema?
L'art ens hauria de fer pensar i, a nosaltres, ens agradaria transmetre que ens hem de poder riure de les coses, de l'absurd de totes aquelles creences i accions que tenim interioritzades. Crec que la sàtira en si ja ha servit històricament per a fer-nos avançar i pensar diferent. Això no vol dir que no toquis temes seriosos o importants, sinó que ho fas en un to diferent.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=g_maZuqc6Yk